

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Daňkové a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Alexandra Krysla, v právní věci žalobce **Odeř Agrar k.s.**, IČ 26402637, se sídlem Hroznětín, Odeř 40, zastoupeného JUDr. Ing. Václavem Pátkem, advokátem se sídlem Praha 1, Vodičkova 30, proti žalovanému **Finančnímu úřadu v Ostrově**, se sídlem Ostrov, Klínovecká 998, o **žalobě rozhodnutí žalovaného ze dne 7.10.2010, č.j. 39641/10/129970402319**,

t a k t o:

- I. Žaloba se o d m í t á.**
- II. Věc se p o s t u p u j e k vyřízení odvolání Finančnímu ředitelství v Plzni, se sídlem Plzeň, Hálkova 14.**
- III. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- IV. Žalobci se z účtu Krajského soudu v Plzni vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7.10.2010, č.j. 39641/10/129970402319 (dále jen „napadené rozhodnutí“), alternativně, aby soud od uloženého trestu, spočívajícího ve vyměření povinnosti úhrady penále ve výši 5 % z částky dodatečně snížené daňové ztráty, tj. ve výši 4.744.203 Kč, upustil. Rozhodnutím žalovaného byla žalobci podle § 46 odst. 7 zákona o správě daní a poplatků dodatečně vyměřena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2007 ve výši 0 Kč, zrušena daňová ztráta v částce 94.884.068 Kč a uvedeno, že žalobci podle § 37b odst. 1 písm. a) a c) téhož zákona vzniká zákonná povinnost uhradit penále ve výši 20 % z částky dodatečně vyměřené daně, tj. 0 Kč, a ve výši 5 % z částky dodatečně snížené daňové ztráty, tj. celkem 4.744.203 Kč.

Podle § 103 zák.č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 zák.č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení). Již v § 5 s.ř.s. je uvedeno, že nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. Tato zásada nalézá své vyjádření v ustanovení § 68 písm. a) s.ř.s., podle kterého je žaloba nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné

prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

Podle § 46 odst. 5 s.ř.s. podal-li navrhovatel návrh proto, že se řídil nesprávným poučením správního orgánu o tom, že proti jeho rozhodnutí není přípustný opravný prostředek, soud z tohoto důvodu tento návrh odmítne a věc postoupí k vyřízení opravného prostředku správnímu orgánu k tomu příslušnému. Byl-li návrh podán včas u soudu, platí, že opravný prostředek byl podán včas.

Podle § 48 odst. 1 zákona o správě daní a poplatků se může příjemce rozhodnutí odvolat proti stanovení daňového základu a daně správcem daně a proti jiným rozhodnutím, pro něž je to zákonem stanoveno nebo kde to zákon nevylučuje, pokud se písemně nebo ústně do protokolu svého práva odvolání nevzdal. Z citovaného ustanovení vyplývá zásada, že odvolání je přípustné proti každému rozhodnutí správce daně. Výjimkou z této zásady je situace, kdy zákon možnost podání odvolání výslovně vylučuje.

Výrok napadeného rozhodnutí byl opřen o ustanovení § 46 odst. 7 a § 37b odst. 1 písm. a) a c) zákona o správě daní a poplatků.

Podle § 46 odst. 7 zákona o správě daní a poplatků zjistí-li správce daně po vyměření daně, že tato stanovená daňová povinnost je nesprávně nižší oproti zákonné daňové povinnosti, dodatečně daň vyměří ve výši rozdílu mezi daní původně vyměřenou a daní stanovenou, a to dodatečným platebním výměrem, a takto dodatečně stanovenou daň současně předepíše. Právní moc rozhodnutí o původním vyměření daně není jejímu dodatečnému stanovení na překážku. Dodatečně vyměřená daň je splatná do třiceti dnů ode dne doručení platebního výměru. Tato náhradní lhůta splatnosti, jakož i náhradní lhůta splatnosti podle odstavce 4, nemá vliv na uplatnění úroku z prodlení podle § 63. Tento postup se uplatní přiměřeně i při vyměření daně nižší, než byla poslední známá daňová povinnost. Pokud správce daně vydá dodatečný platební výměr po provedené daňové kontrole, má odvolání proti němu odkladný účinek. V odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru lze napadat jen doměřený rozdíl na daňovém základu a na dani (§ 46 odst. 8 zákona o správě daní a poplatků).

Podle § 37b odst. 1 zákona o správě daní a poplatků daňovému subjektu vzniká povinnost uhradit penále z částky dodatečně vyměřené daně nebo z částky dodatečně snížené daňové ztráty, tak, jak byla stanovena oproti poslední známé daňové povinnosti, ve výši 20 %, je-li daň zvyšována (písm. a), 20 %, je-li snižován odpočet daně nebo nárok na vrácení daně (písm. b), nebo 5 %, je-li snižována daňová ztráta (písm. c).

Zákon o správě daní a poplatků v žádném ze svých ustanovení nevylučuje podat odvolání proti výroku rozhodnutí správce daně opřeného o ustanovení § 46 odst. 7 ani proti výroku rozhodnutí správce daně opřeného o ustanovení § 37b odst. 1 písm. a) a c) zákona o správě daní a poplatků. Žalobce byl tudíž podle zákona oprávněn podat proti napadenému rozhodnutí odvolání a v souladu s § 68 písm. a) s.ř.s. byl povinen odvolání, jakožto řádný opravný prostředek, vyčerpat.

Jak vyplývá z poučení napadeného rozhodnutí, žalobce nebyl v souladu se zákonem poučen o možnosti podat odvolání proti napadenému rozhodnutí. Žalovaný sice v souladu se zákonem (§ 32 odst. 2 písm. f) zákona o správě daní a poplatků) v poučení uvedl, že „*proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání písemně nebo ústně do protokolu u shora uvedeného správce daně do třiceti dnů ode dne, který následuje po dni jeho doručení (§ 48 zákona o správě daní a poplatků).* Odvolání má odkladný účinek (§ 46 odst. 7 zákona o správě daní a poplatků), vzápětí však nesprávně uvedl, že „*v odvolání lze napadat jen doměřený rozdíl na daňovém základu a na dani a zrušenou daňovou ztrátu (§ 46 odst. 8 zákona o správě daní a poplatků s přihlédnutím k § 32n odst. 2 zákona o daních z příjmů).* Omezení uvedené v § 46 odst. 8 zákona o správě daní a poplatků se totiž vztahuje toliko proti výroku rozhodnutí správce daně opřené o ustanovení § 46 odst. 7, nikoli proti výroku rozhodnutí správce daně opřené o ustanovení § 37b odst. 1 písm. a) a c) zákona o správě daní a poplatků.

Žalobce v žalobě uvedl, že žalobu podal z toho důvodu, že „*napadené rozhodnutí ve svém poučení neumožňuje v odvolání napadat povinnost uhradit penále a proti napadenému rozhodnutí v této části, kde byla stanovena povinnost uhradit penále ve výši 5 % z částky dodatečně snížené daňové ztráty, tj. v částce 4.744.203 Kč, tak není žádný opravný prostředek*“. S ohledem na obsah poučení o opravném prostředku se soud domnívá, že na základě tohoto nesprávného poučení mohl žalobce nabýt dojmu, že odvolání proti výroku rozhodnutí správce daně opřené o ustanovení § 37b odst. 1 písm. a) a c) zákona o správě daní a poplatků, není přípustné. Pokud žalobce pod tíhou tohoto dojmu podal žalobu, jsou zcela naplněny podmínky ustanovení § 46 odst. 5 s.ř.s. Žalobce podal žalobu proto, že se řídil nesprávným poučením žalovaného o tom, že proti jeho rozhodnutí, není v části, kterou žalobce napadal v žalobě, přípustný opravný prostředek. Soud proto v souladu s § 46 odst. 5 s.ř.s. žalobu odmítl a věc postoupil Finančnímu ředitelství v Plzni, jako správnímu orgánu příslušnému k vyřízení odvolání směřujícího proti rozhodnutí žalovaného.

Soud doplňuje, že rozhodl podle § 46 odst. 5 s.ř.s. i přes to, že ze zprávy žalovaného zjistil, že žalobce podal proti napadenému rozhodnutí dne 10.11.2010 odvolání a dne 13.12.2010 doplnění odvolání, o kterých podle zprávy Finančního ředitelství v Plzni nebylo dosud rozhodnuto. Doplnění odvolání, které je obsahově shodné s žalobou, bylo totiž podle zprávy žalovaného žalovanému doručeno teprve dva dny po podání žaloby. Žaloba byla soudu doručena dne 10.12.2010. Pokud by tedy bylo z jakéhokoli důvodu, byť se soud domnívá, že napadené rozhodnutí nemá samostatné výroky, neboť výrok rozhodnutí správce daně opřené o ustanovení § 37b odst. 1 písm. a) a c) je podle jeho názoru závislý na výroku rozhodnutí správce daně opřené o ustanovení § 46 odst. 7 zákona o správě daní a poplatků, rozhodné datum podání návrhu obsahově totožného se žalobou, je nutné vycházet z toho, že pro podání tohoto návrhu je rozhodné datum podání žaloby, tj. den 10.12.2010 nikoli den 13.12.2010.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s.ř.s., jelikož byla žaloba odmítnuta, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta a za analogického použití § 10 odst. 3 zák.č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, rozhodl soud o tom, že se žalobci vrací zaplacený soudní poplatek.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Krajského soudu v Plzni. Lhůta je zachována i tehdy, byla-li

kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 12. ledna 2011

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová

JUDr. Jana Daňková, v.r.
předsedkyně senátu